

Ο. Κυριακόπουλος: «Το ζήτημα είναι πώς μπορούμε να τονώσουμε την απασχόληση και να καταπολεμήσουμε την ανεργία...»

Ο πρόεδρος του ΣΕΒ μιλά στους Α. Πορτοσάλτε και Δ. Γιατζόγλου για τις συλλογικές συμβάσεις

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Βρισκόμαστε σε μία διαπραγμάτευση, άρα καταλαβαίνετε ότι είναι πολύ λίγα αυτά που μπορώ να πω. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι το 2,8% δεν θα αφορά τις αυξήσεις γενικότερα στην χώρα μας, θα αφορά τη γενική συλλογική σύμβαση εργασίας και το σημείο εισόδου στην αγορά εργασίας. Θα έπρεπε να προβληματιστούμε βλέποντας τι κάνουν οι άλλοι. Γιατί δεν είμαστε μόνοι μας, ζούμε στην ευρωζώνη, έχουμε κάνει αρκετές εθνικές επιλογές και ένα είναι σίγουρο: ότι δεν είναι δυνατόν ο κατώτατος μισθός να ανεβαίνει με ταχύτητα περίπου τριπλή από ότι ανεβαίνει στις άλλες χώρες της ευρωζώνης τα τελευταία πέντε χρόνια και αυτό να συνεχιστεί.

Οι αυξήσεις που έχουνε δοθεί στις περισσότερες χώρες κατά μέσον όρο στην ευρωζώνη αθροίζονται περίπου στο 2,1% ή 2,2%. Άρα υπό αυτό το πρίσμα το 2,8 προφανώς είναι μια αύξηση 25-30% πάνω από αυτό. Θα έλεγε κανείς ότι είναι μια καλή και εύλογη αύξηση αυτού του ποσού. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι οι επιχειρήσεις οι οποίες πάνε καλά, οι κλάδοι που πάνε καλά δεν πρέπει να δώσουμε μεγαλύτερες και καλύτερες αυξήσεις.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Λαμβάνεται υπόψη ότι τα ελληνικά δεδομένα είναι πολύ χαμηλότερα σε σχέση με τα λοιπά ευρωπαϊκά. Αυτή η διαφορά πιστεύετε ότι μπορεί κάποια στιγμή να καλυφθεί ή πρέπει να καλυφθεί;

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει κανείς να ξέρει πολλά πράγματα γύρω από το κομμάτι αυτό που αφορά την γενική συλλογική σύμβαση εργασίας για να το πει αυτό. Ο κατώτερος μισθός στην χώρα μας είναι μεν πολύ χαμηλότερος από ότι είναι στην Γερμανία, στην Γαλλία, στην Αγγλία και αλλού, αλλά είναι πάνω από τον κατώτατο μισθό που πληρώνουν οι Ισπανοί, σημαντικά πάνω περίπου 30%-40% πάνω από αυτό που πληρώνουν οι Πορτογάλοι. Επίσης χώρες της ευρωζώνης που σίγουρα μας ανταγωνίζονται για επενδύσεις για θέσεις εργασίας. Και αν δούμε ότι στην χώρα μας η ανεργία είναι στο 10% και σε άλλες χώρες η ανεργία βεβαίως είναι ψηλά, αλλά στην Ισπανία συγκεκριμένα σαν παράδειγμα που η ανεργία πέφτει-πέρουσι έπεσε δυο ποσοστιαίες μονάδες από το 10,5 στο 8,5% -ίσως θα έπρεπε να προβληματιστούμε τι μπορούμε και εμείς να κάνουμε εδώ στην χώρα μας. Διότι το πρώτο ζητούμενο είναι αυτό. Δεν είναι αν θα είναι 1 ευρώ ή 2 ευρώ παραπάνω ο κατώτατος μισθός. Είναι τι κάνουμε ώστε να τονώσουμε την απασχόληση και να καταπολεμήσουμε την ανεργία.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η απάντηση είναι οι επενδύσεις

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Προφανώς οι επενδύσεις είναι η λύση... επιχειρηματικότητα τέλος πάντων. Πρέπει να τονώσουμε και να αυξήσουμε την επιχειρηματικότητα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Τί πιστεύετε ότι επενδύθηκε από όλα τα χρήματα που έχασαν κάποιοι στο χρηματιστήριο και κέρδισαν κάποιοι άλλοι;

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ένα πολύ μεγάλο μέρος σίγουρα επενδύθηκε. Υπήρξαν και ορισμένες σίγουρα καταστάσεις οι οποίες έχουν βρει το δρόμο τους προς την δικαιοσύνη... αλλά το μεγάλο μέρος αυτών των κεφαλαίων επενδύθηκε για αυτό και οι επενδύσεις στην χώρα μας επί μια πολύ μεγάλη περίοδο ξεπερνάει σημαντικά τους μέσους ευρωπαϊκούς όρους. Πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες αφενός μεν ήταν και οι κρατικές επενδύσεις, αλλά οι ιδιωτικές κυρίως επενδύσεις έφεραν την χώρα μας να επενδύει του 24-25% του ΑΕΠ ετησίως. Επενδύσεις έχουν γίνει στην χώρα μας. Τώρα, πόσο αποτελεσματικές ήταν αυτές, πόσες θέσεις δημιούργησαν, πόσες εξαγωγές δημιούργησαν, πόσο βελτίωσαν την ανταγωνιστικότητά μας αυτά είναι σχετικές έννοιες και δύσκολες... δεν τις έχω στο μυαλό μου εύκολα. Πάντως έχουνε σίγουρα συμβάλει στην βελτίωση του βιοτικού μας επιπέδου, στην αύξηση της παραγωγής και πιστεύω ότι έχουνε δημιουργήσει και σημαντικές θέσεις εργασίες... Πιστεύω ότι οι καλύτερες αμοιβές δίνονται από τις επιχειρήσεις που πάνε καλά. Νομίζω ότι σε πολλές επιχειρήσεις δίδονται και καλές αυξήσεις και μπόνους, εφάπαξ που συνδέονται βεβαίως με τα αποτελέσματα που έχει η κάθε επιχείρηση και ο κάθε κλάδος. Αυτό όμως δεν είναι γενικευμένο. Στη χώρα έχουμε ένα 25-30 των επιχειρήσεων οι οποίες δυστυχώς έχουνε δυσκολία να παρακολουθήσουν την ανταγωνιστικότητα και την παγκοσμιοποίηση. Χάνουν τζίρους, κάθε χρόνο είναι ζημιογόνες, ή έχουνε πτώση των κερδών τους. Αυτές οι επιχειρήσεις προβληματίζονται. Οι υπόλοιπες οι οποίες είναι ανταγωνιστικές, αναπτύσσονται, είναι κερδοφόρες... πιστεύω ότι όλα αυτά τα χρόνια αμείβουνε καλά τους εργαζόμενους, σημαντικά πάνω από τις συλλογικές συμβάσεις και επίσης πολλές εξ αυτών κάνουνε χρήση και του μηχανισμού του μπόνους, δηλαδή μιας πρόσθετης ετήσιας αμοιβής σχετισμένη με τα καλά αποτελέσματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Που υπολογίζεται το ποσοστό κέρδους των επιχειρηματιών σε σχέση με τους εργαζόμενους;

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είμαι σε θέση να κάνω αυτή την σύγκριση, δυστυχώς, αλλά ας πούμε ότι το ποσοστό κέρδους πρέπει κανείς να το συγκρίνει με τα απασχολούμενα κεφάλαια. Αυτό είναι πάντα ο τρόπος υπολογισμού. Δηλαδή μεγάλα ή μικρά κέρδη σε σχέση με τα επενδυμένα κεφάλαια, σε σχέση με τα αποτελέσματα που περιμένουνε και οι επενδυτές στην αγορά προκειμένου να αγοράσουν και να στηρίξουν αυτή την μετοχή ή να συμμετέχουν αύριο σε μια αύξηση κεφαλαίου που θα χρειαστεί η επιχείρηση. Όσον αφορά τις αυξήσεις ας πούμε ότι νομίζω ότι στις επιχειρήσεις αυτές που πάνε καλά, οι αυξήσεις υπερβαίνουνε σημαντικά του πληθωρισμού και έχουμε πραγματικές αυξήσεις που βελτιώνουνε το βιοτικό επίπεδο και την ζωή του κάθε εργαζόμενου σε αυτές.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πιστεύετε ότι η κυβέρνηση είναι άτολμη σε ότι αφορά τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν τόσο στο εργασιακό όσο και στο ασφαλιστικό;

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δε θα ήθελα να χαρακτηρίσω εγώ την κυβέρνηση, αλλά να πω ότι σίγουρα αυτά που έχουμε κάνει δεν φτάνουνε. Είναι προφανές ότι δεν θα λύσουμε το θέμα της ανεργίας αν δεν πάρουμε πρόσθετα μέτρα, αν δεν καταφέρουμε να γίνουμε πιο ελκυστικοί, αν δεν καταφέρουμε να προσελκύσουμε εκτός από τα ελληνικά κεφάλαια και πολλά ξένα κεφάλαια. Δε θα βρούμε λύση και το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχει η κοινωνία μας που είναι η ανεργία θα διαιωνίζεται, κινδυνεύει επίσης και να αυξηθεί. Άρα πρέπει να πάρουμε περισσότερα μέτρα, πρέπει να εξετάσουμε κάθε τι που θα δώσει μια ευκαιρία στους νέους, μια ευκαιρία στις γυναίκες που είναι οι πληθυσμοί αυτοί που ίσως πάσχουνε περισσότερο από όλα από την ανεργία. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να μας προβληματίσει όλους μας.

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν προκαθορίζεις. Η διαπραγμάτευση είναι διαπραγμάτευση και αναμφισβήτητα δημιουργεί εντάσεις. Είναι η πιο δύσκολη στιγμή στις σχέσεις μας με τους εργαζόμενους. Είναι η διαπραγμάτευση της κάθε σύμβασης. Πέραν αυτού μόλις τελειώσει η σύμβαση, υπάρχει, νομίζω, ταύτιση απόψεων σε πολλά πράγματα και πρωτοβουλίες κοινές που μπορούμε να αναπτύξουμε για να βελτιώσουμε το όλο κλίμα. Υπάρχει μια σχετική ένταση και βεβαίως αυτή τη στιγμή όλοι αγωνιούμε να δούμε που θα καταλήξουμε. Διότι οι προσδοκίες που είχανε τεθεί από την άλλη πλευρά είναι πολύ ψηλά.